

Враховуючи вимоги сьогодення, нормативні документи щодо тенденцій розвитку сучасної вищої школи, ми визначаємо такі підходи організації методичної роботи у виші III-IV рівнів акредитації: компетентнісний, особистісно-орієнтований, андрагогічний. Компетентнісний підхід є провідним та перспективним підходом до розвитку науково-педагогічних працівників, оскільки формуються та розвиваються необхідні для здійснення науково-педагогічної діяльності компетентності. Особистісно-орієнтований підхід надає пріоритет індивідуальності та самобутності розвитку фахівця. Андрагогічний підхід враховує особливості навчання та розвитку дорослої людини.

Отже, на мою думку, підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників у системі методичної роботи вишу у міжкурсовий період визначається як перспективний напрям розвитку та вдосконалення професійних якостей науково-педагогічних працівників в умовах безперервної освіти без відриву від основного місця роботи. Кожний викладач вищого навчального закладу, який проходить курси підвищення кваліфікації у системі методичної роботи вишу, це особистість, яка йде своїм власним шляхом, має власні судження, ідеї, оцінки, тому чинна система має сьогодні вирішувати завдання розвитку творчого потенціалу особистості науково-педагогічного працівника.

Н. В. Чебанова, Л. Є. Ревуцька

ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ ІННОВАЦІЙНИХ МЕТОДІВ У НАВЧАЛЬНИЙ ПРОЦЕС ВИШУ ЯК ОЗНАКА ІННОВАЦІЙНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Головний вектор розвитку сучасної вищої освіти України визначається загальним спрямуванням на процес входження вітчизняної вищої школи до європейського та світового освітнього простору.

На підставі аналізу наукових досліджень та методичної літератури щодо впровадження інноваційних методів навчання у вищій школі показано таке:

- пріоритетом національної концепції реформування і модернізації вищої освіти є створення інноваційного освітнього середовища у вищих навчальних закладах через сприяння прогресивним нововведенням, в тому числі імплементації інноваційних методів навчання як складової частини формування університету інноваційного (підприємницького) типу;

- саме застосування широкого діапазону новітніх методів навчання стане однією з ознак інноваційних університетів і започаткує процес інтернаціоналізації вищої школи України;

- у сучасній педагогіці має місце багатоваріантність інноваційних методів навчання, спрямованих на якісне засвоєння знань студентами, розвиток їх інтелектуальної діяльності, формування вмінь та навичок критичного осмислення професійної проблеми, здатності самостійно

опрацьовувати інформацію, набуття якостей, що стануть у нагоді в майбутньому професійному житті;

- кожний вищий навчальний заклад створює свою базу найбільш часто використовуваних інноваційних методів із врахуванням специфіки викладацького складу, контингенту студентів, особливостей спеціальностей, фахівців з яких готує конкретний виш, матеріально-технічного забезпечення та ін. Сукупність цих методів утворює методичну скарбницю національної вищої школи, яка свідчить про серйозну і копітку роботу щодо утвердження європейських якостей у вищій освіті України.

Успішне запровадження інноваційних методів навчання вимагає такої системної роботи:

- переглянути зміст і спрямованість підготовки та підвищення кваліфікації (стажування) педагогів з метою формування їх професійної готовності до роботи в умовах інноваційного навчання;

- сприяти участі викладачів у процесі академічної мобільності, зокрема у міжнародних програмах обміну та стажування;

- запровадити систему матеріального стимулювання педагогів, які активно і ефективно впроваджують інноваційні методи у навчальний процес.

Актуальним напрямком подальшого висвітлення порушеної теми є дослідження проблеми навчання фахівців на основі досліджень в контексті компетентнісного підходу, а також вивчення найбільш ефективних інноваційних методів, що можна використати для підготовки фахівців гуманітарної або природничої сфери, зокрема з окремих спеціальностей.